

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 8 juni 2018
(OR. en)

9932/18

**Interinstitutionellt ärende:
2018/0233 (COD)**

**FISC 260
ECOFIN 596
CODEC 1014**

FÖRSLAG

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	8 juni 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2018) 443 final
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om inrättande av Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet

För delegationerna bifogas dokument – COM(2018) 443 final.

Bilaga: COM(2018) 443 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 8.6.2018
COM(2018) 443 final

2018/0233 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet

{SWD(2018) 323 final} - {SWD(2018) 324 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Den 2 maj 2018 antog kommissionen ett paket om nästa fleråriga budgetram för perioden 2021–2027¹. Kommissionen föreslog en ny, modern långtidsbudget som ansluter nära till EU-27:s politiska prioriteringar. Den föreslagna budgeten är en kombination av nya instrument och moderniserade program för att resurseffektivt nå resultat med EU:s prioriteringar. På denna grund föreslår kommissionen ett nytt Fiscalisprogram under budgetrubriken för den inre marknaden, innovation och digitalisering. Detta program kommer att effektivisera skattepolitiken genom bl.a. administrativt samarbete och stöd till skattemyndigheterna enligt beskrivningen i det meddelande som åtföljer förslaget till flerårig budgetram².

I detta förslag föreskrivs den 1 januari 2021 som första tillämpningsdag, och förslaget läggs fram för en union bestående av 27 medlemsstater, vilket beaktar Förenade kungarikets anmälan om landets avsikt att utträda ur Europeiska unionen och Europeiska atomenergigemenskapen (Euratom), på grundval av artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen, som mottogs av Europeiska rådet den 29 mars 2017.

• Bakgrund och syfte

Unionen och de nationella skattemyndigheterna kan på grund av otillräcklig kapacitet och otillräckligt samarbete – både inom EU och med tredjeländer – inte fullgöra sina uppdrag effektivt. De måste snabbt och gemensamt hantera framväxande problem som skattebedrägerier, skatteundandragande och skatteflykt, digitalisering och nya affärsmodeller, men samtidigt undvika att lägga onödiga administrativa bördor på medborgare och företag i samband med gränsöverskridande transaktioner. Utvecklingen skapar ständigt nya utmaningar för nationella skattemyndigheters verksamhet och resultat. De efterlyser bättre och nya sätt att fullgöra sitt grundläggande uppdrag, vilket är att uppbära skatter som går direkt till den nationella budgeten och indirekt till unionens budget. Kommissionen föreslår därför att Fiscalisprogrammet ska ha verktyg och en budget som stöder skattepolitik och skattemyndigheter genom kapacitetsuppbyggnad inom administration och informationsteknik samt operativt samarbete.

• Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

Förslaget är helt i linje med kommissionens agenda för ett rättvist och effektivt skattesystem i unionen som bland annat ska skydda medlemsstaternas skattemyndigheters förmåga att uppbära skatter. Många av initiativen som tas i detta sammanhang går ut på att öka skattetransparensen och förbättra det administrativa samarbetet genom bland annat utbyte av relevant skatteinformation. Det föreslagna Fiscalisprogrammet ska tillhandahålla budgetstöd och annat stöd som behövs för att genomföra dessa insatser³. Ett viktigt inslag i det

¹ COM(2018) 322 final.

² COM(2018) 321 final.

³ Följande är exempel på insatser:

– Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, EUT L 64, 11.3.2011, s. 1.

– Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

– Rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter, EUT L 121, 8.5.2012, s. 1.

– Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder, EUT L 84, 31.3.2010, s. 1.

administrativa samarbetet är de relevanta europeiska elektroniska system som rent konkret gör det möjligt för medlemsstaternas skattemyndigheter att utbyta information.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Förslaget är förenligt med andra föreslagna EU-handlingsprogram med liknande mål inom relaterade områden, framför allt med följande program:

- Tullprogrammet⁴, som stöder samarbete på tullområdet.
- EU:s program för bedrägeribekämpning⁵, som bekämpar bedrägerier för att skydda unionens ekonomiska intressen i enlighet med artikel 325 i EUF-fördraget.
- Programmet för den inre marknaden⁶, som stöder EU-åtgärder för en bättre fungerande inre marknad.
- Reformstödsprogrammet⁷, som hjälper specifika EU-länder att bygga upp effektivare institutioner, starkare styrningsstrukturer och effektiva offentliga myndigheter.

Slutligen kan det finnas ytterligare synergieffekter att tillvarata på it-området tillsammans med andra diverse unionsinitiativ, som programmet för ett digitalt Europa⁸, samtliga program där (betydande) elektroniska system används, vidareutnyttjandet av operationella byggstenar⁹ inom ramen för Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE), europeiska interoperabilitetsramen¹⁰, den löpande planen för IKT-standardisering¹¹, handlingsplanen för finansteknik¹², Horisont Europa¹³ eller det arbete som utförs av EU:s observationscentrum och forum för blockkedjor¹⁴ och andra initiativ rörande bedrägeri och cybersäkerhetsrisker.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

- **Rättslig grund**

En viktig del av Fiscalisprogrammet handlar om stöd till informationsutbyte mellan medlemsstaterna inom ramen för det administrativa samarbetet på skatteområdet i Europeiska unionen. I den relevanta EU-lagstiftningen om administrativt samarbete föreskrivs att medlemsstaterna ska använda de europeiska elektroniska systemen. I detta förslag fastställs närmare att kommissionen och medlemsstaterna ska säkerställa en tillräcklig utveckling och drift av de europeiska informationssystem som avses i kapitel IV. Det fastställs att de regelbundet ska samordna sina respektive insatser och överenskomma de inslag som krävs för att säkerställa att de europeiska informationssystemen är funktionsdugliga och sammankopplade och förbättras kontinuerligt. Det finns även bestämmelser om vilka uppgifter och ansvarsområden de måste ta hand om för att samordna inrättandet av

⁴ COM(2018) 442.

⁵ COM(2018) 386.

⁶ COM(2018) 441.

⁷ COM(2018) 391.

⁸ COM(2018) 434.

⁹ <https://ec.europa.eu/cefdigital/wiki/display/CEFDIGITAL/CEF+Digital+Home>

¹⁰ COM(2017) 134.

¹¹ https://ec.europa.eu/growth/industry/policy/ict-standardisation_en

¹² https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance/fintech_en#action-plan

¹³ https://ec.europa.eu/info/designing-next-research-and-innovation-framework-programme/what-shapes-next-framework-programme_en

¹⁴ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/european-commission-launches-eu-blockchain-observatory-and-forum>

gemensamma respektive nationella komponenter i de europeiska elektroniska systemen samt deras funktion i syfte att säkerställa deras funktionsduglighet, sammankoppling och kontinuerliga förbättring. Dessa aspekter av it-kapacitetsuppbyggnaden kommer tillsammans med andra administrativa kapacitetsaspekter av programmet förbättra den inre marknadens funktion, vilket motiverar att programmet är baserat på artikel 114 i EUF-fördraget.

Det föreslagna Fiscalisprogrammet erbjuder mekanismer, möjligheter och nödvändig finansiering för att stödja skattepolitiken och förbättra samarbetet mellan skattemyndigheter. Den föreslagna åtgärden omfattar bland annat möten och liknande enstaka arrangemang, projektbaserat och strukturerat samarbete samt kapacitetsuppbyggnad och uppbyggnad av personalkompetens i vilka medlemsstaterna och deras tjänstemän kan delta på frivillig basis. Det övergripande syftet med dessa åtgärder är att förbättra det administrativa samarbetet och förbättra medlemsstaternas administrativa kapacitet på beskattningsområdet, vilket motiverar tillämpningen av artikel 197 i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)**

EU:s mål på skatteområdet – att bekämpa skattebedrägerier, skatteundandragande och skatteflykt, öka skatterättvisa och skattransparens samt stödja den inre marknadens funktion och konkurrenskraft – kan inte uppnås av medlemsstaterna på egen hand. Gemensamma regler, samordning och samarbete mellan medlemsstaternas skattemyndigheter behövs för att uppnå dessa mål och möta utmaningarna på vägen.

Samarbete och samordning i denna utsträckning kan bara säkras genom att tillvägagångssättet centraliseras, helst på unionsnivå. Fiscalisåtgärderna är mer kostnadseffektiva än om varje deltagande land skulle inrätta egna samsarbetsstrukturer på bilateral eller multilateral basis och utveckla nationella it-lösningar för transnationella problem. Fiscalisprogrammets verksamhet och mekanismer för samarbete gör det dessutom möjligt att väsentligt fördjupa det förtroende mellan nationella skattemyndigheter som krävs för ett smidigt samarbete och för att skattesystemen på EU:s inre marknad ska fungera tillsammans.

Fiscalisprogrammet kommer därför att inrikta EU:s insats på att inrätta effektiva mekanismer (och nödvändiga it-verktyg) för administrativt samarbete för att erbjuda nationella skattemyndigheter effektivare metoder att bekämpa skattebedrägerier, skatteundandragande och skatteflykt och samtidigt indirekt uppmuntra efterlevnad av skatteregler.

- **Proportionalitetsprincipen**

En överväldigande del av de föreslagna anslagen kommer att användas för it-kapacitetsuppbyggnad. Den modell som valts baseras på en it-struktur där de europeiska elektroniska systemen utgörs av en kombination av gemensamma och nationella komponenter. Denna modell föredrogs framför en helt centraliserad it-struktur eftersom den överlåter en del av budgetansvaret till medlemsstaterna, som på nationell nivå kommer att utveckla de nationella elektroniska komponenterna med beaktande av nationella preferenser, krav och begränsningar. Därmed uppnås den förbättring av driftskompatibilitet och sammankoppling som krävs för den inre marknaden på ett proportionellt sett.

- **Val av instrument**

Det är lämpligt med en åtgärd på EU-nivå i form av ett finansieringsprogram. Kommissionen föreslår att Fiscalis 2020-programmet efterträds av ett nytt program.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

Förslaget beaktar rekommendationerna i den slutliga utvärderingen av Fiscalisprogrammet 2013 och de preliminära resultaten av den pågående halvtidsutvärderingen av Fiscalis 2020-programmet. De visar att programmet medför ett betydande EU-mervärde genom att stärka förtroendet och främja ett starkt samarbete mellan medlemsstaterna och även med andra deltagande länder (kandidatländer och potentiella kandidater). Programmet underlättar även tillämpningen av EU-lagstiftningen och möjliggör effektivitetsvinster (genom sammanslagning av resurser), framför allt när det gäller elektroniska system (där EU:s insats leder till stordriftsfördelar och lägre utvecklingskostnader) och utbildningsmoduler (där EU-insatsen rapporteras ha lett till tids- och kostnadsbesparingar för vissa myndigheter). Deltagare har även rapporterat ett starkt och växande intresse för gemensamma insatser (särskilt arbetsbesök, seminarier och workshoppar) som ett effektivt verktyg som bidrar till samarbete och förbättrar informationsutbytet mellan skatteförvaltningar. När det gäller Fiscalis 2020-programmet anses införandet av expertgrupper vara ett mycket verkningsfullt sätt att få till stånd ett fördjupat samarbete (inom regioner eller kring särskilda teman) genom de särskilda finansieringsarrangemangen och den operativa strukturen. Vissa deltagare påpekade att anslagen till denna uppbyggnad av administrativ kapacitet kan höjas.

- **Samråd med berörda parter**

Kommissionen beställde en extern studie till stöd för förhandsbedömningen som innefattade särskilda samråd för att i bredare utsträckning inhämta de berörda parternas synpunkter. Med tanke på programmets särskilda räckvidd (skattemyndigheterna är de enda direkta bidragsmottagarna) inriktades dessa samråd på skattemyndigheterna genom diskussioner i en projektgrupp, landbesök/fallstudier och särskilda undersökningar. Intervjuer med branschorganisationer, ideella organisationer, akademiker, deltagare i Fiscalis 2020-programmet, konsulter och internationella organisationer (till exempel OECD (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling) kompletterade dessa insatser.

Den externa studien och de relaterade samråden bekräftade de framtida utmaningarna för skattemyndigheterna och behovet av ett ambitiöst program fokuserat längs två dimensioner: å ena sidan, kontinuitet och förstärkt kapacitetssuppletering på it- och personalområdet samt samarbetsåtgärder för en korrekt tillämpning av EU:s och nationell skattelagstiftning och, å andra sidan, ett förstärkt operativt samarbete och bättre innovationshantering.

Ett öppet offentligt samråd om EU-medel på områdena investeringar, forskning & innovation, små och medelstora företag och den inre marknaden genomfördes. Härvid insamlades synpunkter från privatpersoner om bland annat politiska utmaningar och behovet av EU-åtgärder när det gäller beskattning.

- **Extern experthjälp**

Kommissionen beställde en extern studie för att underbygga denna förhandsbedömning med hjälp av kvantitativa och kvalitativa uppgifter. Målet med detta uppdrag var att identifiera de viktigaste drivkrafterna på beskattningsområdet efter 2020 och de problem som medlemsstaternas skattemyndigheter kommer att stå inför och som kan hanteras genom en framtida finansiell insats av EU, varvid hänsyn ska tas till de identifierade drivkrafternas karaktär och konsekvenser.

Studien hjälpte kommissionen att – identifiera målen för en EU-insats med hjälp av identifierade drivkrafter och problem, – identifiera möjliga alternativa EU-åtgärder för att

uppnå målen, genomföra en framtida finansiell EU-insats utifrån de drivkrafter och problem som har identifierats och bedöma de identifierade alternativens beräknade ekonomiska, sociala och miljörelaterade utfall, – jämföra alternativ utifrån de fastställda kriterierna (t.ex. effektivitet, ändamålsenlighet, relevans och samstämmighet) och rangordna dem.

- **Konsekvensbedömning**

Eftersom det föreslagna Fiscalisprogrammet är en fortsättning på det föregående Fiscalis 2020-programmet i fråga om innehåll, struktur och budgetstorlek bedömdes en konsekvensbedömning inte vara nödvändig. En förhandsbedömning ansågs vara lämpligare för att uppfylla kraven på bättre lagstiftning på ett proportionellt sätt.

- **Förenkling**

Det pågående programmet har redan effektiviserats med starkt fokus på output och resultat. Det genomför samtliga de förenklingar som identifierats i tidigare utvärderingar. Den främsta ytterligare förenkling som identifierats skulle bestå i en utvidgad användning av schablonbelopp/enhetskostnader och möjligheten att anta fleråriga arbetsprogram så att den årliga administrativa bördan med ett kommittéförfarande kan undvikas.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget har ingen inverkan på de grundläggande rättigheterna.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Tidpunkten för översyn av EU:s finansieringsprogram är kopplad till det förslag till en ny flerårig budgetram som lades fram den 2 maj 2018¹⁵. I enlighet med det förslaget innehåller denna förordning om Fiscalisprogrammet ett ramanslag på 270 miljoner euro (i löpande priser) för perioden 2021–2027.

Fiscalisprogrammet kommer att genomföras genom direkt förvaltning, där olika verksamheter har olika prioritet. I de arbetsprogram som fastställs tillsammans med berörda parter anges prioriteringarna för en viss period.

Fiscalisprogrammet kommer att inverka på unionens och medlemsstaternas inkomster. Även om dess effekter inte kan kvantifieras kommer programmet att underlätta och effektivisera skattemyndigheternas uppbörd av direkta och indirekta skatter. Genom en högre kvalitet på verksamheten via samarbete och it-kapacitetsuppbyggnad och kompetensutveckling kommer skattemyndigheterna att mer effektivt kunna skydda unionens och medlemsstaternas budgetintressen och ekonomiska intressen.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

Effekterna av det föreslagna Fiscalisprogrammet kommer att bedömas med hjälp av interimsutvärderingar och slutliga utvärderingar samt löpande övervakning av en grupp nyckelprestationsindikatorer på hög nivå. Dessa utvärderingar kommer att genomföras i enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016¹⁶, om de tre institutionerna har bekräftat att utvärderingar av befintlig lagstiftning och politik bör

¹⁵ COM(2018) 322 final.

¹⁶ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

ligga till grund för konsekvensbedömningar av olika alternativ för vidare åtgärder. Vid utvärderingarna kommer man att bedöma instrumentets praktiska effekter på grundval av indikatorer och mål och av en detaljerad analys av i vilken utsträckning instrumentet kan anses vara relevant, ändamålsenligt och effektivt, ger ett tillräckligt EU-mervärde och stämmer överens med EU:s övriga politik. De kommer att inbegripa tillvaratagna erfarenheter för att identifiera eventuella brister/problem och möjligheter att ytterligare förbättra åtgärderna eller deras resultat och att bidra till att maximera deras effekter. De kommer även att innefatta identifiering och kvantifiering av de kostnader, fördelar och besparingar som hänger samman med lagstiftning.

Rapporteringsystemet för utvärderingar ska säkerställa att uppgifter för programutvärderingar samlas in effektivt, ändamålsenligt, i läglig tid och på rätt detaljnivå. Uppgifterna ska meddelas kommissionen på ett sätt som är förenligt med andra bestämmelser, till exempel ska personuppgifter vid behov anonymiseras. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagarna av unionens medel.

Programmets resultat och output kommer att bedömas regelbundet genom ett heltäckande övervakningssystem baserat på fastställda indikatorer och utgående från ansvar för de medel som satsas.

Data för att mäta resultaten inhämtas med hjälp av olika datainsamlingsverktyg. De i nuläget främsta verktygen är formulär för att följa upp åtgärder, formulär för bedömning av evenemang och regelbundna utfrågningar av tjänstemän inom skatteförvaltningen.

Eftersom programmet ska utgöra ett stöd och hjälpa de deltagande ländernas myndigheter att dela information och förbättra sin kapacitet inriktas övervakningssystemet på att följa upp programmets verksamhet med hjälp av outputindikatorer. När det är möjligt övervakas också indikatorer på områden relaterade till programmets mål på hög nivå.

Kommissionen kommer varje år att utfärda en lägesrapport med en sammanfattning av uppnåendet av programmets mål och relaterade output- och resultatindikatorer.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

Kapitel I – Allmänna bestämmelser

Programmets tillämpningsområde har justerats för att möjliggöra ett mer heltäckande stöd av skattepolitik och skattemyndigheter med tanke på framväxande behov. Medan det pågående Fiscalis 2020-programmet har som övergripande mål att förbättra skattesystemens funktion på den inre marknaden ska det föreslagna programmet stödja skattepolitik och nationella skattemyndigheter och på så sätt bättre spegla stödbehov som bland annat följer av andra politiska initiativ nationellt och på EU-nivå. Som sådant är programmets syfte att bidra till att förhindra och bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt, förebygga och minska onödiga administrativa bördor för medborgare och företag vid gränsöverskridande transaktioner, frigöra den inre marknads hela potential och främja EU:s konkurrenskraft, samt främja och stödja en gemensam EU-hållning i internationella forum. Även om målen beskrivs på ett något annat och förenklat sätt – utan operativa mål – är dess mål därför i princip desamma.

I likhet med det pågående Fiscalis 2020-programmet kommer det nya programmet att vara öppet för deltagande av medlemsstater, anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidater. I linje med unionens övergripande politik kommer även de länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken och tredjeländer i enlighet med villkor i särskilda avtal mellan unionen och dessa länder att på vissa villkor kunna delta i programmet.

Kapitel II – Stödberättigande

De typer av åtgärder som berättigar till stöd från programmet liknar i huvudsak de åtgärder som stöds enligt det nuvarande programmet. De olika typerna av åtgärder har dock förenklats och reducerats för att skapa mer flexibilitet. En vägledande förteckning i bilaga 1 ger en överblick över konkreta åtgärder som skulle kunna få stöd från programmet.

På grundval av lärdomarna av den befintliga metoden med expertgrupper i det nuvarande Fiscalis 2020-programmet inriktas förslaget särskilt på ett projektbaserat strukturerat samarbete med målet att främja ett förstärkt operativt samarbete på ett djupt och integrerat sätt mellan de deltagande länderna.

En nyhet jämfört med det pågående programmet är bestämmelsen om åtgärder som krävs för att anpassa eller utvidga de europeiska elektroniska systemen för samarbete till tredjeländer som inte är associerade till programmet och internationella organisationer. Detta är en enklare och mer okomplicerad mekanism än den i Fiscalis 2020-programmet som inte tillåter finansiering av ändringar av europeiska elektroniska system om det inte har ingåtts ett internationellt avtal med det relevanta tredjelandet i enlighet med artikel 218 i EUF-fördraget. För att säkerställa en optimal svarstid för etableringen av sådana sammankopplingar med tredjeländer är det enligt förslaget tillåtet att finansiera nödvändiga anpassningar eller utvidgningar och att anta administrativa arrangemang genom att bland annat fastställa relevanta villkor, till exempel att det berörda tredjelandet eller den internationella organisationen ska bidra till finansieringen. Denna möjlighet skulle bara finnas om åtgärden ligger i unionens intresse.

Med tanke på vikten av globalisering kommer programmet att fortsätta att ge möjlighet att involvera företrädare för statliga myndigheter, även från tredjeländer, och företrädare för internationella organisationer, ekonomiska aktörer eller det civila samhället som externa experter, om det är till nytta för åtgärder som genomför programmets mål.

Kapitel III – Bidrag

Programmet genomförs med hjälp av de vanligaste utgiftsmekanismerna i unionens budget, dvs. offentlig upphandling och bidrag. När det gäller bidrag anges i förslaget att en ansökningsomgång inte behöver utlysas när de stödberättigade enheterna utgörs av skattemyndigheter.

Liksom tidigare bör programmet finansiera åtgärder med upp till 100 % av deras kostnader, med tanke på deras starka europeiska mervärde. Om åtgärder förutsätter tilldelning av bidrag kommer den tillämpliga samfinansieringssatsen att anges i arbetsprogrammen.

Kapitel IV – Särskilda bestämmelser för åtgärder för it-kapacitetsuppbyggnad

Bestämmelserna i detta kapitel syftar till en förbättrad ram för och styrning av de åtgärder för it-kapacitetsuppbyggnad som genomförs inom programmet. Utgående från erfarenheterna av tidigare Fiscalisprogram och med tanke på det ökande antalet europeiska elektroniska system, föreslås vissa nyheter. Det införs en bättre definition av de europeiska elektroniska systemens gemensamma komponenter och nationella komponenter, vilken bättre återspeglar de elektroniska systemens verklighet och särdrag. De uppgifter som ska utföras av kommissionen, å ena sidan, och av medlemsstaterna, å andra sidan, anges uttryckligen. En flerårig strategisk plan beskattning, som ska upprättas av kommissionen i partnerskap med medlemsstaterna, kommer slutligen att möjliggöra en bättre budget- och personalplanering på både nationell nivå och EU-nivå. Rapporteringsskyldigheter införs så att åtgärderna för it-kapacitetsuppbyggnad kan övervakas bättre.

Kapitel V – Programplanering, övervakning, utvärdering och kontroll

Med tanke på att de mål som ska uppnås har medellång respektive långfristig karaktär och utgående från tidigare erfarenheter bör arbetsprogrammen täcka flera år. Detta är en nyhet jämfört med det pågående Fiscalis 2020-programmet, där årliga arbetsprogram föreskrivs. Även om de inte inverkar på genomförandet av programmet kommer fleråriga arbetsprogram att minska den administrativa bördan för både kommissionen och medlemsstaterna.

En kommitté för Fiscalisprogrammet (granskningsförfarande) kommer att biträda kommissionen.

I bilaga 2 läggs det till en förteckning över huvudindikatorer, så att programmet och dess prestationer kan övervakas bättre från början. Kommissionen får befogenhet att anta delegerade akter med bestämmelser om en ram för övervakning och utvärdering, inbegripet att ändra bilaga 2 för att vid behov se över och/eller komplettera förteckningen över indikatorer.

Interimsutvärderingar och slutliga utvärderingar ska utföras i god tid för att kunna användas i beslutsprocessen.

Kapitel VI – Utövande av delegering och kommittéförfarande

Kommissionen får befogenhet att anta delegerade akter i fråga om översyn av resultatmätningens ramar och relaterade indikatorer.

En kommitté för Fiscalisprogrammet (granskningsförfarande) kommer att biträda kommissionen.

Kapitel VII – Övergångs- och slutbestämmelser

Ett flertal målgrupper, däribland medier och allmänheten, kommer att få enhetlig, verkningsfull och proportionell riktad information.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 114 och 197,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Fiscalis 2020-programmet, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013² och genomförs av kommissionen i samarbete med medlemsstaterna och associerade länder, har liksom sina föregångare bidragit väsentligt till att underlätta och utöka samarbetet mellan skattemyndigheter inom unionen. Mervärdet av dessa program, även när det gäller att skydda unionens medlemsstaters och skattebetalarnas finansiella och ekonomiska intressen, har framhållits av skattemyndigheterna i deltagande länder. De utmaningar som identifierats inför nästa decennium kan inte hanteras om medlemsstaterna inte ser bortom gränserna för sina administrativa territorier och har ett starkt samarbete med sina motparter.
- (2) Fiscalis 2020-programmet erbjuder medlemsstaterna en unionsram inom vilken de kan utveckla dessa samarbetsaktiviteter, vilket är mera kostnadseffektivt än om varje medlemsstat själv skulle inrätta enskilda samarbetsramar på bilateral eller multilateral grund. En fortsättning av det programmet bör följaktligen säkerställas genom att man inrättar ett nytt program på samma område, Fiscalisprogrammet (nedan kallat *programmet*).
- (3) Genom att tillhandahålla en ram för åtgärder som stöder den inre marknaden, främjar unionens konkurrenskraft och skyddar unionens och dess medlemsstaters budgetintressen och ekonomiska intressen bör programmet bidra till att förebygga och bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. förebygga och minska onödiga administrativa bördor för medborgare och företag vid gränsöverskridande

¹ EUT C , , s. .

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013 av den 11 december 2013 om ett åtgärdsprogram för att förbättra skattesystemens funktionssätt i Europeiska unionen för perioden 2014–2020 (Fiscalis 2020) och om upphävande av beslut nr 1482/2007/EG (EUT L 347, 20.12.2013, s. 25).

transaktioner, frigöra den inre marknadens hela potential och främja unionens konkurrenskraft, samt stödja en gemensam unionsstrategi i internationella forum.

- (4) I denna förordning fastställs en finansieringsram för programmet som ska utgöra det särskilda referensbeloppet, i den mening som avses i punkt 17 i det interinstitutionella avtalet av den 2 december 2013 mellan Europaparlamentet, rådet och kommissionen om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning³, för Europaparlamentet och rådet under det årliga budgetförfarandet.
- (5) För att stödja tredjeländers anslutning och associering bör programmet vara öppet för deltagande av anslutande länder, kandidatländer, potentiella kandidater och de partnerländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, förutsatt att vissa villkor är uppfyllda. Det får även vara öppet för andra tredjeländer i enlighet med villkor som anges i särskilda avtal mellan unionen och dessa länder angående deras deltagande i unionens program.
- (6) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) [2018/XXX]⁴ (nedan kallad *budgetförordningen*) är tillämplig på detta program. I den förordningen fastställs regler för genomförandet av unionens budget, inklusive regler om bidrag, priser, upphandling och ersättning till externa experter.
- (7) De åtgärder som genomfördes inom Fiscalis 2020-programmet har visat sig vara adekvata och bör därför behållas. För att programmet ska kunna verkställas på ett enklare och mer flexibelt sätt och därigenom bättre uppnå sina mål bör åtgärderna fastställas enbart i form av övergripande kategorier, med en förteckning över belysande exempel på konkreta verksamheter. Genom samarbete och kapacitetsuppbyggnad bör Fiscalisprogrammet även stimulera och stödja införande och utnyttjande av innovationer, för att ytterligare förbättra förmågan att utföra kärnuppgifterna vad gäller beskattning.
- (8) Med tanke på skattebetalarnas ökade rörlighet, antalet gränsöverskridande transaktioner och internationaliseringen av finansiella instrument långt utöver unionens gränser kan det vara av intresse för unionen och medlemsstaterna att anpassa eller utvidga europeiska elektroniska system till tredjeländer som inte är associerade till programmet och internationella organisationer. Det skulle framför allt undvika den administrativa börda och de kostnader som är förbundna med att utveckla och handha två likartade elektroniska system för informationsutbyten inom unionen respektive internationellt. När det motiveras av ett sådant intresse bör följaktligen anpassningar eller utvidgningar av europeiska elektroniska system till att även omfatta samarbete med tredjeländer och internationella organisationer betraktas som stödberättigande kostnader inom ramen för programmet.
- (9) Med tanke på vikten av globalisering bör programmet fortsätta att ge möjlighet att involvera externa experter, i den mening som avses i artikel 238 i budgetförordningen. Sådana externa experter bör främst utgöras av företrädare för statliga myndigheter, även från icke-associerade tredjeländer, och företrädare för internationella organisationer, ekonomiska aktörer, skattebetalare och det civila samhället.
- (10) I linje med kommissionens åtagande i dess meddelande av den 19 oktober 2010 *Översyn av EU:s budget*⁵, dvs. att förenkla finansieringsprogram och göra dem

³ EUT C 373, 20.12.2013, s. 1.

⁴ COM(2016) 605 final.

⁵ KOM(2010) 700 slutlig.

samstämmiga, bör medel delas med andra av unionens finansieringsinstrument när programmets planerade åtgärder eftersträvar mål som är gemensamma för flera finansieringsinstrument, vilket dock inte får innefatta dubbelfinansiering. Programmets åtgärder bör säkerställa samstämmighet i användningen av unionens medel till stöd för skattepolitik och skattemyndigheter.

- (11) Den största delen av anslaget till programmet bör gå till åtgärder för it-kapacitetsuppbyggnad. Särskilda bestämmelser bör därför beskriva gemensamma respektive nationella komponenter i de europeiska elektroniska systemen. Vidare bör åtgärders räckvidd och kommissionens och medlemsstaternas respektive ansvarsområden fastställas tydligt.
- (12) Det finns för närvarande inget krav på att en flerårig strategisk plan för beskattning ska upprättas för att skapa en sammanhållen och driftskompatibel elektronisk miljö för beskattning inom unionen. För att säkerställa att åtgärderna för it-kapacitetsuppbyggnad är samstämmiga och samordnade bör programmet föreskriva att en sådan flerårig plan för beskattning ska upprättas.
- (13) Denna förordning bör genomföras med hjälp av arbetsprogram. Med tanke på att de mål som ska uppnås har medellång respektive långfristig karaktär och utgående från tidigare erfarenheter bör arbetsprogrammen kunna täcka flera år. Övergången från årliga till fleråriga arbetsprogram kommer att minska den administrativa bördan för både kommissionen och medlemsstaterna.
- (14) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011⁶.
- (15) I enlighet med punkterna 22 och 23 i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning⁷ behöver detta program utvärderas på grundval av information som samlas in till följd av specifika övervakningskrav, samtidigt som överreglering och administrativa bördor, särskilt för medlemsstaterna, undviks. Dessa krav kan i tillämpliga fall innefatta mätbara indikatorer som tjänar som grund för utvärdering av instrumentets konsekvenser i praktiken.
- (16) I syfte att möjliggöra en lämplig respons på ändringar av de skattepolitiska prioriteringarna bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen med avseende på ändringar av förteckningen över indikatorer för att mäta i vilken utsträckning programmets särskilda mål uppnåtts. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som förbereder delegerade akter.

⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁷ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

- (17) I enlighet med budgetförordningen, Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013⁸, rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95⁹, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96¹⁰ och rådets förordning (EU) 2017/1939¹¹ ska unionens ekonomiska intressen skyddas genom proportionella åtgärder, inbegripet förebyggande, upptäckt, korrigering och utredning av oriktigheter och bedrägeri, krav på återbetalning av belopp som gått förlorade, betalats ut på felaktiga grunder eller använts felaktigt samt i tillämpliga fall administrativa sanktioner. I enlighet med förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 och förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 får Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) utföra administrativa utredningar, inbegripet kontroller och inspektioner på platsen, i syfte att fastställa om det har förekommit bedrägeri, korruption eller annan olaglig verksamhet som riktar sig mot unionens ekonomiska intressen. Enligt förordning (EU) 2017/1939 får Europeiska åklagarmyndigheten utreda och lagföra bedrägeri och andra brott som skadar unionens ekonomiska intressen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371¹². I enlighet med budgetförordningen ska varje person eller enhet som tar emot medel från unionen samarbeta fullständigt för att skydda unionens ekonomiska intressen, ge kommissionen, Olaf, Europeiska åklagarmyndigheten och Europeiska revisionsrätten alla rättigheter och all tillgång som behövs och säkerställa att tredje parter som är involverade i förvaltningen av medel från unionen beviljar likvärdiga rättigheter.
- (18) Övergripande finansiella regler som antagits av Europaparlamentet och rådet på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget är tillämpliga på denna förordning. Dessa regler fastställs i budgetförordningen och bestämmer särskilt förfarandet för uppställning och genomförande av budgeten genom bidrag, upphandling, priser och indirekt genomförande samt föreskriver kontroller av finansiella aktörers ansvar. Regler som antas på grundval av artikel 322 i EUF-fördraget gäller även skyddet av unionens budget vid allmänna brister när det gäller rättsstatsprincipen i medlemsstaterna, eftersom respekten för rättsstatsprincipen är en förutsättning för en sund ekonomisk förvaltning och en verkningsfull EU-finansiering.
- (19) Typerna av finansiering och metoderna för genomförande enligt denna förordning bör väljas ut på grundval av hur väl de bidrar till uppnåendet av åtgärdernas särskilda mål och åstadkommer resultat, med beaktande av framför allt kostnaderna för kontroller, den administrativa bördan och den förväntade risken för bristande efterlevnad. Detta bör inbegripa att man överväger användningen av enhetsbelopp, schablonsatser, bidrag till enhetskostnader och finansiering som inte är kopplad till kostnader, i den mening som avses i artikel 125.1 i budgetförordningen.

⁸ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁹ Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

¹⁰ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

¹¹ Rådets förordning (EU) 2017/1939 av den 12 oktober 2017 om genomförande av fördjupat samarbete om inrättande av Europeiska åklagarmyndigheten (EUT L 283, 31.10.2017, s. 1).

¹² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/1371 av den 5 juli 2017 om bekämpande genom straffrättsliga bestämmelser av bedrägeri som riktar sig mot unionens finansiella intressen (EUT L 198, 28.7.2017, s. 29).

- (20) Eftersom målet för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkan, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (21) Denna förordning ersätter Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1286/2013, som därför bör upphävas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

1. Genom denna förordning inrättas Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet (nedan kallat *programmet*).
2. Här fastställs målen för programmet, budgeten för perioden 2021–2027, formerna för unionsfinansiering och reglerna för tillhandahållande av sådan finansiering.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (1) *beskattning*: utformning, administration, tillämpning och efterlevnad vad gäller följande skatter och avgifter:
 - (a) Mervärdesskatt enligt rådets direktiv 2006/112/EG¹³.
 - (b) Punktskatter på alkohol enligt rådets direktiv 92/83/EEG¹⁴.
 - (c) Punktskatter på tobaksprodukter enligt rådets direktiv 2011/64/EU¹⁵.
 - (d) Skatter på energiprodukter och elektricitet enligt rådets direktiv 2003/96/EG¹⁶.
 - (e) Andra skatter och avgifter som avses i artikel 2.1 a i rådets direktiv 2010/24/EU¹⁷ i den mån de är relevanta för den inre marknaden och för det administrativa samarbetet mellan medlemsstaterna.

¹³ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt EUT C 347, 11.12.2006, s. 1.

¹⁴ Rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 21).

¹⁵ Rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror (EUT L 176, 5.7.2011, s. 24).

¹⁶ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51).

- (2) *skattemyndigheter*: offentliga myndigheter och andra organ som ansvarar för beskattning eller skatterelaterad verksamhet.
- (3) *europiska elektroniska system*: de elektroniska system som krävs för beskattning och för utförandet av skattemyndigheternas uppdrag.
- (4) *tredjeland*: ett land som inte är medlem i unionen.

Artikel 3

Programmets mål

- 1. Programmets allmänna mål är att stödja skattemyndigheter och underlätta beskattning för att förbättra den inre marknadens funktion, stärka unionens konkurrenskraft och skydda unionens och dess medlemsstaters budgetintressen och ekonomiska intressen.
- 2. Programmets särskilda mål är att stödja skattepolitik, skattesamarbete och uppbyggnad av administrativ kapacitet, däribland personalens kompetens, och utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen.

Artikel 4

Budget

- 1. Finansieringsramen för genomförandet av programmet för perioden 2021–2027 ska vara 270 000 000 EUR i löpande priser.
- 2. Det belopp som avses i punkt 1 får även täcka utgifter för förberedelser, övervakning, kontroll, revision, utvärdering och andra aktiviteter för förvaltning av programmet och bedömning av programmets måluppfyllelse. Det får också täcka utgifter för studier, expertmöten, informations- och kommunikationsåtgärder, i den mån de har anknytning till programmets mål, samt utgifter i samband med it-nätverk som fokuserar på informationsbearbetning och -utbyte, däribland it-verktyg för den strategiska kommunikationen och annat tekniskt och administrativt bistånd som behövs i samband med förvaltningen av programmet.

Artikel 5

Tredjeländer som är associerade till programmet

Programmet ska vara öppet för följande tredjeländer:

- (a) Anslutande länder, kandidatländer och potentiella kandidater, i enlighet med de allmänna principer och villkor som fastställs för dessa länders deltagande i unionens program i enlighet med ramavtal och associeringsrådsbeslut för respektive land, eller liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som finns i avtal mellan unionen och dessa länder.

¹⁷ Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1).

- (b) Länder som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken, i enlighet med de allmänna principer och villkor som fastställs för dessa länders deltagande i unionens program i enlighet med ramavtal och associeringsrådsbeslut för respektive land, eller liknande avtal, och i enlighet med de särskilda villkor som finns i avtal mellan unionen och dessa länder, förutsatt att dessa länder i tillräcklig grad har tillnärmat sin relevanta lagstiftning och sina administrativa metoder till unionens lagstiftning och metoder.
- (c) Andra tredjeländer i enlighet med villkor i respektive särskilt avtal som täcker ett lands deltagande i unionens program, förutsatt att avtalet
- säkerställer en rimlig balans mellan bidraget från det tredjeland som deltar i unionens program och de fördelar som landet får av respektive program,
 - fastställer villkoren för deltagande i programmen, inklusive beräkningen av finansiella bidrag till enskilda program och deras administrativa kostnader. Dessa bidrag ska utgöra inkomster avsatta för särskilda ändamål i enlighet med artikel [21.5] i förordning [2018/XXX] [den nya budgetförordningen],
 - inte ger tredjelandet beslutsbefogenhet över programmet,
 - garanterar unionens rätt att säkerställa sund ekonomisk förvaltning och att skydda sina ekonomiska intressen.

Artikel 6

Genomförande av och former för EU-finansiering

1. Programmet ska genomföras genom direkt förvaltning i enlighet med budgetförordningen.
2. Programmet får tillhandahålla finansiering i alla former som anges i budgetförordningen, särskilt bidrag, priser, upphandling och ersättning till externa experter för deras utgifter för resor och uppehälle.

KAPITEL II

STÖDBERÄTTIGANDE

Artikel 7

Stödberättigande åtgärder

1. Endast åtgärder som genomför de mål som avses i artikel 3 ska berättiga till finansiering.
2. Åtgärder enligt punkt 1 ska innefatta följande:
 - (a) Möten och liknande särskilda evenemang.
 - (b) Projektbaserat strukturerat samarbete.
 - (c) Åtgärder för it-kapacitetsuppbyggnad, i synnerhet utveckling och drift av europeiska elektroniska system.

- (d) Åtgärder för uppbyggnad av personalkompetens och annan kapacitetssuppletering.
- (e) Stöd och andra åtgärder, däribland följande:
 - (1) Studier.
 - (2) Innovationsverksamheter, i synnerhet koncepttest och pilot- och prototypförsök.
 - (3) Gemensamt framtagna kommunikationsåtgärder.
 - (4) Andra åtgärder som föreskrivs i de arbetsprogram som avses i artikel 13 och som är nödvändiga för att uppnå eller stödja de mål som anges i artikel 3.

I bilaga 1 anges en icke-uttömmande förteckning över möjliga typer av åtgärder som avses i leden a, b och d.

- 3. Åtgärder bestående i utveckling och drift av anpassningar eller utvidgningar av gemensamma komponenter i de europeiska elektroniska systemen för samarbete med tredjeländer som inte är associerade till programmet eller internationella organisationer ska vara berättigade till finansiering när de är av intresse för unionen. Kommissionen ska inrätta nödvändiga administrativa arrangemang, som kan ange ett finansiellt bidrag från berörda tredje parter till sådana åtgärder.
- 4. När en åtgärd för it-kapacitetssuppletering som avses i punkt 2 c avser utveckling och drift av ett europeiskt elektroniskt system ska enbart kostnader relaterade till de ansvarsområden som kommissionen anförtrots enligt artikel 11.2 vara berättigade till finansiering inom ramen för programmet. Medlemsstaterna ska bära de kostnader som är relaterade till de ansvarsområden som de anförtrots i enlighet med artikel 11.3.

Artikel 8

Externa experter

- 1. Om det bidrar till fullbordandet av åtgärder som genomför de mål som avses i artikel 3 får företrädare för statliga myndigheter, inbegripet sådana från tredjeländer som inte är associerade till programmet enligt artikel 5, företrädare för internationella och andra relevanta organisationer, företrädare för ekonomiska aktörer och organisationer som företräder ekonomiska aktörer eller det civila samhället delta som externa experter i åtgärder som organiseras inom ramen för programmet.
- 2. Kostnader som uppstår för sådana externa experter som avses i punkt 1 ska berättiga till ersättning inom ramen för programmet i enlighet med artikel 238 i budgetförordningen.
- 3. De externa experterna ska väljas ut av kommissionen på grundval av färdigheter, erfarenheter och kunskaper som är relevanta för de specifika åtgärderna, varvid potentiella intressekonflikter ska undvikas.

KAPITEL III

BIDRAG

Artikel 9

Tilldelning, komplementaritet och kombinerad finansiering

1. Bidrag inom ramen för programmet ska tilldelas och förvaltas i enlighet med avdelning VIII i budgetförordningen.
2. En åtgärd som har fått bidrag från något annat unionsprogram får också erhålla bidrag genom programmet, under förutsättning att bidraget inte täcker samma kostnader. Reglerna för varje bidragande unionsprogram ska tillämpas för dess respektive bidrag till åtgärden. Den kumulativa finansieringen får inte överstiga de totala stödberättigande kostnaderna för åtgärden och stödet från de olika unionsprogrammen får beräknas proportionellt i enlighet med de dokument som anger villkoren för stödet.
3. I enlighet med artikel 198 f i budgetförordningen ska bidrag tilldelas utan ansökningsomgång när de stödberättigade enheterna är skattemyndigheter i medlemsstaterna och i sådana tredjeländer som är associerade till programmet enligt artikel 5 i den här förordningen, förutsatt att villkoren i den artikeln är uppfyllda.

Artikel 10

Samfinansieringssats

1. Med avvikelse från artikel 190 i budgetförordningen får programmet finansiera upp till 100 % av en åtgärds stödberättigande kostnader.
2. Den samfinansieringssats som ska tillämpas när åtgärder kräver tilldelning av bidrag ska anges i de fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 13.

KAPITEL IV

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR ÅTGÄRDER FÖR IT-KAPACITETSUPPBYGGNAD

Artikel 11

Ansvarsområden

1. Kommissionen och medlemsstaterna ska tillsammans säkerställa utveckling och drift, inbegripet utformning, fastställande av specifikationer, överensstämmelsetester, införande, underhåll, förbättringar, säkerhet, kvalitetssäkring och kvalitetskontroll, av de europeiska elektroniska system som förtecknas i den fleråriga strategiska plan för beskattning som avses i artikel 12.
2. Kommissionen ska särskilt svara för följande:

- (a) Utveckling och drift av gemensamma komponenter som de fastställts inom ramen för den fleråriga strategiska plan för beskattning som föreskrivs i artikel 12.
 - (b) Övergripande samordning av utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen med sikte på att de ska vara funktionsdugliga och sammankopplade, förbättras kontinuerligt och genomförs på ett synkroniserat sätt.
 - (c) Samordning på unionsnivå av de europeiska elektroniska systemen, med sikte på att främja och genomföra dem på nationell nivå.
 - (d) Samordning av utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen i fråga om deras samspel med tredje parter, bortsett från åtgärder som utformats för att uppfylla nationella behov.
 - (e) Samordning mellan de europeiska elektroniska systemen och andra relevanta åtgärder som rör e-förvaltning på unionsnivå.
3. Medlemsstaterna ska särskilt svara för följande:
- (a) Utveckling och drift av nationella komponenter som de fastställts inom ramen för den fleråriga strategiska plan för beskattning som föreskrivs i artikel 12.
 - (b) Samordning av utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemens nationella komponenter på nationell nivå.
 - (c) Samordning mellan de europeiska elektroniska systemen och andra relevanta åtgärder som rör e-förvaltning på nationell nivå.
 - (d) Regelbunden information till kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att deras respektive myndigheter eller ekonomiska aktörer ska kunna använda de europeiska elektroniska systemen till fullo.
 - (e) Genomförande på nationell nivå av de europeiska elektroniska systemen.

Artikel 12

Flerårig strategisk plan för beskattning

1. Kommissionen ska upprätta och hålla uppdaterad en flerårig strategisk plan för beskattning där samtliga arbetsuppgifter som är relevanta för utveckling och drift av de europeiska elektroniska systemen förtecknas och varje system eller del av ett system klassificeras som
 - (a) en gemensam komponent, dvs. en komponent i de europeiska elektroniska systemen som utvecklats på unionsnivå och som är tillgänglig för samtliga medlemsstater eller, av skäl som hänger samman med effektivitet, säkerhet och rationalisering, har identifierats som gemensam av kommissionen,
 - (b) en nationell komponent, dvs. en komponent i de europeiska elektroniska systemen som utvecklats på nationell nivå och som är tillgänglig i den medlemsstat som skapat komponenten eller bidragit till dess gemensamma inrättande, eller
 - (c) en kombination av båda.

2. Den fleråriga strategiska planen för beskattning ska även innefatta innovations- och pilotåtgärder och sådana stödande metoder och verktyg som avser de europeiska elektroniska systemen.
3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om fullgörandet av varje arbetsuppgift som de tilldelats enligt den fleråriga strategiska plan för beskattning som avses i punkt 1. De ska också regelbundet rapportera till kommissionen om utvecklingen av genomförandet av arbetsuppgifterna.
4. Senast den 31 mars varje år ska medlemsstaterna till kommissionen lämna årliga lägesrapporter om genomförandet, under perioden 1 januari–31 december föregående år, av den fleråriga strategiska plan för beskattning som avses i punkt 1. Dessa årliga rapporter ska baseras på ett i förväg fastställt format.
5. Senast den 31 oktober varje år ska kommissionen på grundval av de årliga rapporter som avses i punkt 4 upprätta en samlad rapport där en bedömning görs av medlemsstaternas och kommissionens framsteg med att genomföra den plan som avses i punkt 1, och offentliggöra den rapporten.

KAPITEL V

PROGRAMPLANERING, ÖVERVAKNING, UTVÄRDERING OCH KONTROLLER

Artikel 13

Arbetsprogram

1. Programmet ska genomföras med hjälp av sådana fleråriga arbetsprogram som avses i artikel 108 i budgetförordningen.
2. De fleråriga arbetsprogrammen ska antas av kommissionen genom genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 18.2.

Artikel 14

Övervakning och rapportering

1. I bilaga 2 anges indikatorer för rapportering om programmets uppfyllelse av de särskilda mål som beskrivs i artikel 3.
2. För att säkerställa en ändamålsenlig bedömning av programmets måluppfyllelse ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 17 med avseende på att ändra bilaga 2 för att vid behov se över eller komplettera indikatorerna och komplettera denna förordning med bestämmelser om upprättande av en ram för övervakning och utvärdering.
3. Systemet för prestationsrapportering ska säkerställa att uppgifter för övervakning av programmets genomförande och resultat samlas in resurseffektivt, ändamålsenligt och rättidigt. För detta ändamål ska proportionella rapporteringskrav ställas på mottagarna av unionens medel.

Artikel 15

Utvärdering

1. Utvärderingar ska utföras i god tid för att kunna användas i beslutsprocessen.
2. En interimsvärdering av programmet ska göras när det väl föreligger tillräcklig information om genomförandet av programmet, dock senast fyra år efter det att programmet började genomföras.
3. Vid slutet av programmets genomförande, dock senast fyra år efter utgången av den period som anges i artikel 1, ska kommissionen göra en slutlig utvärdering av programmet.
4. Kommissionen ska överlämna slutsatserna från dessa utvärderingar tillsammans med sina egna kommentarer till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén.

Artikel 16

Revisioner och utredningar

Om ett tredjeland deltar i programmet genom ett beslut enligt ett internationellt avtal eller något annat rättsligt instrument ska tredjelandet bevilja de rättigheter och den tillgång som krävs för att den behöriga utanordnaren, Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och Europeiska revisionsrätten ska kunna utöva sina respektive befogenheter på ett heltäckande sätt. När det gäller Olaf ska dessa rättigheter innefatta rätten att utföra utredningar, däribland kontroller och inspektioner på platsen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf).

KAPITEL VI

UTÖVANDE AV DELEGERING OCH KOMMITTÉFÖRFARANDE

Artikel 17

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 14.2 ska ges till kommissionen till och med den 31 december 2028.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 14.2 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i Europeiska unionens officiella tidning, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artikel 14.2 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 18

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté kallad Fiscaliskommittén. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

KAPITEL VII

ÖVERGÅNGS- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 19

Information, kommunikation och publicitet

1. Mottagarna av unionsfinansiering ska framhålla unionsfinansieringens ursprung och säkerställa dess synlighet (i synnerhet när de marknadsför åtgärderna och deras resultat) genom att tillhandahålla enhetlig, verkningsfull och proportionell riktad information till olika målgrupper, däribland medierna och allmänheten.
2. Kommissionen ska vidta informations- och kommunikationsåtgärder avseende programmet och dess åtgärder och resultat. Medel som tilldelats programmet ska också bidra till den strategiska kommunikationen av unionens politiska prioriteringar, i den mån de har anknytning till de mål som avses i artikel 3.

Artikel 20

Upphävande

Förordning (EU) nr 1286/2013 ska upphöra att gälla med verkan från och med den 1 januari 2021.

Artikel 21

Övergångsbestämmelser

1. Denna förordning ska inte påverka ett fortsatt genomförande eller en ändring av de åtgärder som berörs av förordning (EU) nr 1286/2013 fram till dess att de avslutas, och den förordningen ska fortsätta att tillämpas för de berörda åtgärderna fram till dess att de avslutas.
2. Finansieringsramen för programmet får också omfatta de utgifter för tekniskt och administrativt bistånd som är nödvändiga för övergången mellan programmet och de åtgärder som antagits inom ramen för dess föregångare, dvs. förordning (EU) nr 1286/2013.
3. Vid behov får anslag föras in i budgeten efter 2027 för att täcka de kostnader som föreskrivs i artikel 4.2, i syfte att möjliggöra förvaltning av åtgärder som inte slutförts den 31 december 2027.

Artikel 22

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets titel
- 1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Grunder för förslaget eller initiativet
- 1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser
- 1.6. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Regler om uppföljning och rapportering
- 2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.3. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagens eller initiativets titel

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Fiscalisprogrammet för samarbete på beskattningsområdet

1.2. Berörda politikområden (*programkluster*)

Inre marknaden, innovation och digitalisering

1.3. Förslaget eller initiativet avser

☐ en ny åtgärd

☐ en ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd¹

☒ en förlängning av en befintlig åtgärd

☐ en sammanslagning eller omdirigering av en eller flera åtgärder mot en annan/en ny åtgärd

1.4. Grunder för förslaget eller initiativet

1.4.1. *Krav som ska uppfyllas på kort eller lång sikt, inbegripet en detaljerad tidsplan för genomförandet av initiativet*

Programmet kommer att genomföras via en genomförandeakt om antagande av ett flerårigt arbetsprogram. Antagandet planeras ske under det första kvartalet 2021 efter samråd med Fiscaliskommittén. Det fleråriga arbetsprogrammet kommer att genomföras med hjälp av bidragsöverenskommelser med bidragsmottagarna och offentliga upphandlingskontrakt med tjänsteleverantörer, med början senast det andra kvartalet 2021.

1.4.2. *Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå (som kan följa av flera faktorer, t.ex. samordningsfördelar, rättssäkerhet, ökad effektivitet eller komplementaritet). Med "mervärdet av en åtgärd på unionsnivå" i denna punkt avses det värde en åtgärd från unionens sida tillför utöver det värde som annars skulle ha skapats av enbart medlemsstaterna.*

Skäl för åtgärder på europeisk nivå (ex-ante)

Unionen och de nationella skattemyndigheterna kan på grund av otillräcklig kapacitet och otillräckligt samarbete – både inom EU och med tredjeländer – inte fullgöra sina uppdrag effektivt. De måste snabbt och gemensamt hantera framväxande problem som skattebedrägerier, skatteundandragande och skatteflykt, digitalisering och nya affärsmodeller, men samtidigt undvika att lägga onödiga administrativa bördor på medborgare och företag i samband med gränsöverskridande transaktioner. Utvecklingen skapar ständigt nya utmaningar för nationella skattemyndigheters verksamhet och resultat. De efterlyser bättre och nya sätt att fullgöra sitt grundläggande uppdrag, vilket är att uppbära skatter som går direkt till den nationella budgeten och indirekt till unionens budget. Kommissionen föreslår därför att Fiscalisprogrammet ska ha verktyg och en budget som stöder skattepolitik

¹ I den mening som avses i artikel 58.2 a eller b i budgetförordningen.

och skattemyndigheter genom kapacitetsuppbyggnad inom administration och informationsteknik samt operativt samarbete.

Förväntat mervärde för unionen (ex post)

En överväldigande del av de föreslagna anslagen kommer att användas för it-kapacitetsuppbyggnad. Ryggraden i skattesamarbetet är ett dedicerat kommunikationsnät med hög säkerhetsnivå som garanterar att varje enskild nationell förvaltning bara behöver koppla upp sig en gång till denna gemensamma infrastruktur för att kunna utbyta varje slags upplysning. Om en sådan infrastruktur inte fanns skulle medlemsstaterna behöva koppla upp sig 27 gånger för att nå alla andra medlemsstaters nationella system.

1.4.3. Erfarenheter från tidigare liknande åtgärder

Förslaget beaktar rekommendationerna i den slutliga utvärderingen av Fiscalisprogrammet 2013 och de preliminära resultaten av den pågående halvtidsutvärderingen av Fiscalis 2020-programmet. De visar att programmet medför ett betydande EU-mervärde genom att stärka förtroendet och främja ett starkt samarbete mellan medlemsstaterna och även med andra deltagande länder (kandidatländer och potentiella kandidater). Programmet underlättar även tillämpningen av EU-lagstiftningen och möjliggör effektivitetsvinster (genom sammanslagning av resurser), framför allt när det gäller elektroniska system (där EU:s insats leder till stordriftsfördelar och lägre utvecklingskostnader) och utbildningsmoduler (där EU-insatsen rapporteras ha lett till tids- och kostnadsbesparingar för vissa myndigheter). Deltagare har även rapporterat ett starkt och växande intresse för gemensamma insatser (särskilt arbetsbesök, seminarier och workshoppar) som ett effektivt verktyg som bidrar till samarbete och förbättrar informationsutbytet mellan skatteförvaltningar. Införandet av expertgrupper anses vara ett mycket verkningsfullt sätt att få till stånd ett fördjupat samarbete (inom regioner eller kring särskilda teman) genom de särskilda finansieringsarrangemangen och den operativa strukturen. Vissa deltagare påpekade att anslagen till denna uppbyggnad av administrativ kapacitet kan höjas.

1.4.4. Förenlighet med andra lämpliga instrument och eventuella synergieffekter

Förslaget är förenligt med annan unionspolitik och särskilt med andra föreslagna EU-handlingsprogram och EU-fonder med liknande mål inom relaterade områden.

- Tullprogrammet, som stöder samarbete i tullfrågor.
- EU:s program för bedrägeribekämpning, som bekämpar bedrägerier för att skydda unionens ekonomiska intressen i enlighet med artikel 325 i EUF-fördraget.
- Programmet för den inre marknaden, som stöder EU-åtgärder för en bättre fungerande inre marknad.
- Reformstödsprogrammet, som hjälper specifika EU-länder att bygga upp effektivare institutioner, starkare styrningsstrukturer och effektiva offentliga myndigheter.

1.5. Varaktighet och budgetkonsekvenser

X begränsad varaktighet

- X verkan från och med den 1/1 2021 till och med den 31/12 2027
- X budgetkonsekvenser från och med 2021 till och med 2027 för åtagandebemyndiganden och från och med 2021 till och med 2030 för betalningsbemyndiganden.

☐ obegränsad varaktighet

- Efter en inledande period ÅÅÅÅ–ÅÅÅÅ,
- beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.6. Planerad metod för genomförandet²

X Direkt förvaltning som sköts av kommissionen

- X av dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer;
- ☐ av genomförandeorgan

☐ Delad förvaltning med medlemsstaterna

☐ Indirekt förvaltning genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet anförtros

- ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
- ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
- ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
- ☐ organ som avses i artiklarna 70 och 71 i budgetförordningen
- ☐ offentligrättsliga organ
- ☐ privaträttsliga organ som anförtrots uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrots genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
- ☐ personer som anförtrots ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den relevanta grundläggande rättsakten
- *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

Anmärkningar

Ej tillämpligt.

² Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb:
<https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>

2. FÖRVALTNING

2.1. Regler om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

Effekterna av det föreslagna Fiscalisprogrammet kommer att bedömas med hjälp av interimsvärderingar och slutliga utvärderingar samt löpande övervakning av en grupp nyckelprestationsindikatorer på hög nivå.

Programmets resultat och output kommer att bedömas regelbundet genom ett heltäckande övervakningssystem baserat på fastställda indikatorer och utgående från ansvar för de medel som satsas. Data för att mäta resultaten kommer att inhämtas med hjälp av olika datainsamlingsverktyg, inbegripet formulär för att följa upp åtgärder, formulär för bedömning av evenemang och regelbundna enkäter bland tjänstemän inom skattemyndigheterna.

Eftersom programmet ska utgöra ett stöd och hjälpa de deltagande ländernas myndigheter att dela information och förbättra sin kapacitet inriktas övervakningssystemet på att följa upp programmets verksamhet med hjälp av outputindikatorer. När det är möjligt övervakas också indikatorer på områden relaterade till programmets mål på hög nivå.

Kommissionen kommer varje år att utfärda en lägesrapport med en sammanfattning av uppnåendet av programmets mål och relaterade output- och resultatindikatorer.

2.2. Förvaltnings- och kontrollsystem

2.2.1. *Motivering av den genomförandemetod, de finansieringsmekanismer, de betalningsvillkor och den kontrollstrategi som föreslås*

Med tanke på programverksamheternas karaktär, dess fokus på skattemyndigheterna som bidragsmottagare och medlemsstaternas exklusiva befogenhet när det gäller beskattning kommer programmet att genomföras genom direkt förvaltning. Detta förvaltningsätt erbjuder den mest effektiva fördelningen av finansiella medel och största möjliga genomslag. Det ger kommissionen både flexibilitet och möjlighet att styra den årliga tilldelningen av lämpliga medel med hjälp av finansieringsbeslut och i enlighet med prioriteringar som överenskommits med medlemsstaterna med hjälp av kommittéförfarandet, inklusive beaktande av framväxande behov.

Genomförandet kommer till största delen att ske via upphandling och, till en mindre del, via bidragsöverenskommelser som ingås med de nationella myndigheterna.

När det gäller upphandling är betalningsvillkoren helt anpassade till gemensamma normer (ingen förfinansiering, samtliga betalningar kopplade till godkännande av i förväg fastställda resultat).

När det gäller bidrag planeras en förfinansiering på upp till 90 %. Slutliga utbetalningar eller återvinning av bidrag sker på grundval av ekonomiska rapporter i kombination med revisioner på platsen i efterhand.

Kontrollsystemet för upphandling baseras på att 100 % av samtliga transaktioner verifieras grundligt i förväg, vilket utesluter fel vid betalningstidpunkten.

När det gäller bidrag har kontrollstrategin två delar:

(1) De nationella myndigheternas ekonomiska rapporter avslutas efter en snabb skrivbordsgranskning följt av en slututbetalning/ett betalningskrav (vilket påskyndar

betalningen). Dessa slututbetalningar/betalningskrav verifieras fortfarande av de sedvanliga förhandskontroller som ingår i budgetförfarandet (kontroll i förväg av 100 % av transaktionerna).

(2) De ovan nämnda kontrollerna stöds av revisioner på platsen i efterhand i medlemsstaterna. GD Taxud strävar efter att genomföra revisionsbesök på platsen i 3 till 5 medlemsstater per år, med avsikt att täcka majoriteten av de deltagande länderna under programperioden.

2.2.2. *Uppgifter om identifierade risker och om det eller de interna kontrollsystem som inrättats för att begränsa riskerna*

Riskerna med de finansiella transaktioner genom vilka programmet genomförs är begränsade.

(1) När det gäller upphandling genomförs det stora flertalet transaktioner (för det mesta kopplade till utveckling och drift av elektroniska system) med hjälp av befintliga ramavtal och/eller via delad delegering till andra kommissionsavdelningar.

GD Taxud:s övergripande interna kontrollsystem (baserat på en grundlig kontroll i förväg av 100 % av relaterade transaktioner) möjliggjorde att felfrekvensen i det föregående programmet kunde hållas på en nivå klart under väsentlighetströskeln (dvs. en uppskattad nivå på 0,5 %). Detta kontrollsystem kommer att fortsätta att användas och gälla för samtliga transaktioner enligt det nya programmet, vilket säkerställer att felfrekvenserna klart kommer att underskrida väsentlighetströskeln.

(2) När det gäller bidrag är riskerna med transaktionerna också på en låg nivå, i synnerhet eftersom

- bidragsmottagarna utgörs av skattemyndigheter i medlemsstater, kandidatländer och potentiella kandidater, varvid ansökningsomgångar inte utlyses,
- utgifterna för det mesta är kopplade till många åtgärder där beloppet per åtgärd är relativt lågt (i huvudsak ersättningar för utgifter för resa och uppehälle),
- det är obligatoriskt att använda ART2 (ett elektroniskt system för övervakning av utgifter) vid registrering av åtgärder och sammanställning av ekonomiska rapporter, där vissa kontroller är inbäddade i systemet,
- samtliga projekt och åtgärder inom programmet godkänns i förväg av GD Taxud och kontroller i samband med urvals- och kontraktstilldelningsfaserna säkerställer att bidragsåtaganden är lagliga och korrekta, och
- analysen av de vanligaste fel som upptäckts under tidigare kontroller i efterhand eller revisioner på platsen i efterhand bekräftar att de berörda finansiella transaktionerna är lågrisktransaktioner.

I det föregående programmet låg felfrekvensen för den del som genomfördes via bidrag också konsekvent under väsentlighetströskeln (dvs. omkring 1 %). Detta kontrollsystem kommer således att fortsätta att tillämpas, vilket säkerställer att felfrekvenserna kommer att underskrida väsentlighetströskeln.

2.2.3. *Beräkning och motivering av kontrollernas kostnadseffektivitet (dvs. förhållandet mellan kostnaden för kontrollerna och värdet av de medel som förvaltas) och en bedömning av den förväntade risken för fel (vid betalning och vid avslutande)*

Den totala årliga kostnaden för kontroller i det föregående programmet låg konsekvent på omkring 1,5 % (kostnader för samtliga kontroller (upphandling och bidrag) av betalningar under året) och dessa kontroller anses vara kostnadseffektiva.

Risken för fel enligt ovan är begränsad med tanke på de berörda finansiella transaktionernas karaktär och genomförandemetod. Det globala interna kontrollsystemet baserat på grundliga kontroller i förväg syftar också till att undanröja samtliga potentiella fel före betalning/avslutande.

Kontrollerna på platsen i efterhand i fråga om bidrag minskar dessutom den potentiella risken för fel vid betalning/avslutande till följd av sin starka avskräckande effekt.

Den i det föregående programmet använda kontrollstrategin har visat sig vara ändamålsenlig och effektiv och kontrollkostnaden har visat sig vara begränsad.

Med tanke på att samma kontrollsystem kommer att användas i det nya programmet kommer den förväntade kontrollkostnaden och förväntade risken för fel vid betalningar och avslutande i det nya programmet att ligga på liknande nivåer.

2.3. **Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter**

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade), t.ex. från strategin för bedrägeribekämpning.

GD Taxud:s bedrägeribekämpningsstrategi inriktas på att utveckla en stark bedrägeribekämpningskultur inom generaldirektoratet med hjälp av insatser för att öka medvetenheten om potentiella bedrägeririsker och etiskt beteende hos generaldirektoratets personal. Strategin tar också upp ett aktivt samarbete med Olaf och integrering av bedrägeriaspekter i generaldirektoratets strategiska planerings- och programplaneringscykel.

Med tanke på att programmet (främst) kommer att genomföras via upphandling kommer mål nr 3 i GD Taxud:s bedrägeribekämpningsstrategi (dvs. "Att öka medvetenheten om potentiella intressekonflikter i relationerna med externa intressenter som lobbyister, anbudsgivare och entreprenörer"), med inriktning på 1) att upprätthålla register över kontakter med lobbyister, 2) centraliserad förvaltning av upphandlingsförfaranden och kontakter med anbudsgivare och 3) särskild utbildning om kontakter med lobbyister, att vara särskilt tillämpligt på genomförandet av detta program. En obligatorisk användning av systemet för tidig upptäckt och uteslutning innan kontrakt tilldelas (och före alla finansiella transaktioner) kommer också att minska risken för bedrägeri och oriktigheter.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Rubrik i den fleråriga budgetramen och föreslagna nya budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer	Diff./Icke-diff. ¹	från Efta-länder ²	från kandidatländer ³	från tredjeländer	i den mening som avses i artikel [21.2 b] i budgetförordningen
1	03.01 Inre marknaden – Administrativ post	Diff.	NEJ	JA	JA	NEJ
	03.04 Inre marknaden – Samarbete på beskattningsområdet (Fiscalis)					

¹ Diff. = differentierade anslag / Icke-diff. = icke-differentierade anslag.

² Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

³ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidater i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1	Inre marknaden, innovation och digitalisering
------------------------------------	---	---

			2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	Efter 2027	TOTALT
Driftsanslag (uppdelade enligt de budgetrubriker som förtecknas under 3.1)	Åtaganden	(1)	33,202	34,036	35,326	37,122	39,494	42,540	46,180		267,900
	Betalningar	(2)	7,957	24,607	31,141	33,479	35,699	38,342	41,504	55,171	267,900
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för programmet ¹	Åtaganden = Betalningar	(3)	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300		2,100
TOTALA anslag för ramanslagen för programmet	Åtaganden	=1+3	33,502	34,336	35,626	37,422	39,794	42,840	46,480		270,000
	Betalningar	=2+3	8,257	24,907	31,441	33,779	35,999	38,642	41,804	55,171	270,000

¹ Detta avser tekniskt eller administrativt bistånd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

Rubrik i den fleråriga budgetramen	7	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
Personalresurser		6,556	6,556	6,556	6,556	6,556	6,556	6,556		45,892
Övriga administrativa utgifter		0,303	0,303	0,303	0,303	0,303	0,303	0,303		2,121
TOTALA anslag för RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	6,859	6,859	6,859	6,859	6,859	6,859	6,859		48,013

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	<i>Efter 2027</i>	TOTALT
TOTALA anslag samtliga RUBRIKER i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	40,361	41,195	42,485	44,281	46,653	49,699	53,339		318,013
	Betalningar	15,116	31,766	38,300	40,638	42,858	45,501	48,663	55,171	318,013

3.2.2. Sammanfattning av den beräknade inverkan på anslag av administrativ natur

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
----	------	------	------	------	------	------	------	--------

RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	6,556	6,556	6,556	6,556	6,556	6,556	6,556	45,892
Övriga administrativa utgifter	0,303	0,303	0,303	0,303	0,303	0,303	0,303	2,121
Delsumma RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	6,859	6,859	6,859	6,859	6,859	6,859	6,859	48,013

Utanför RUBRIK 7¹ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Övriga utgifter av administrativ natur	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	2,100
Delsumma utanför RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	2,100

TOTALT	7,159	7,159	7,159	7,159	7,159	7,159	7,159	50,113
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	---------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

¹ Detta avser tekniskt eller administrativt bistånd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.2.1. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
Vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna	42	42	42	42	42	42	42
Vid delegationer							
För forskning							
• Extern personal (i heltidsekvivalenter: kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, personal från bemanningsföretag och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)²							
Rubrik 7							
Som finansieras genom RUBRIK 7 i den fleråriga budgetramen	- vid huvudkontoret	7	7	7	7	7	7
	- vid delegationer						
Som finansieras genom ramanslagen för programmet ³	- vid huvudkontoret						
	- vid delegationer						
För forskning							
Annan (ange)							
TOTALT		49	49	49	49	49	49

Personalbehoven ska täckas med personal inom det generaldirektorat som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	Siffrorna inbegriper både personal som direkt förvaltar och genomför programmet och personal som arbetar inom politikområden som stöds/finansieras genom programmet.
Extern personal	Siffrorna inbegriper både personal som direkt förvaltar och genomför programmet och personal som arbetar inom politikområden som stöds/finansieras genom programmet.

² [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

³ Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

3.2.3. Bidrag från tredje part

Förslaget/initiativet:

- ☒ innehåller inga bestämmelser om samfinansiering från tredje parter
- ☐ innehåller bestämmelser om samfinansiering från tredje parter enligt följande uppskattning:

Anslag i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

År	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	TOTALT
Ange vilket organ som deltar i samfinansieringen								
TOTALA anslag som tillförs genom samfinansiering								

3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

- ☐ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida.
- ☒ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:
- ☒ Påverkan på egna medel
- ☐ Påverkan på andra inkomster

ange om inkomsterna har avsatts för utgiftsposter ☐

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Budgetrubrik i den årliga budgetens inkomstdel:	Förslagets/initiativets inverkan på inkomsterna ¹						
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
Artikel							

För inkomster avsatta för särskilda ändamål, ange vilka budgetrubriker i utgiftsdelen som berörs.

Ej tillämpligt

Övriga anmärkningar (t.ex. vilken metod/formel som har använts för att beräkna inverkan på inkomsterna eller andra relevanta uppgifter).

Programmet kan indirekt påverka EU:s inkomster, eftersom bättre och effektivare nationella skattemyndigheter bl.a. förväntas leda till ökade mervärdesskatteintäkter. Denna effekt kan emellertid inte kvantifieras.

¹ Vad gäller traditionella egna medel (tullar, sockeravgifter) ska nettobeloppen anges, dvs. bruttobeloppen minus avdrag för uppbördskostnader.